

*Importantă în viață nu este victoria, ci lupta;
esențialul nu este să învingi, ci să lupți bine*
Pierre de Coubertin

Drumul spre Olymp...

Anul 2008, Moscova. Înainte de plecare la Jocurile Paralimpice din Beijing Oleg Crețu și antrenorul său Vitalie Gligor au avut o întâlnire cu politicianul rus Vladimir Jirinovskii

Final victorios. Oleg Crețu în duel cu adversarul său australian la Jocurile Paralimpice din Beijing, 2008

Anul 2008. Finala Jocurilor Paralimpice din Beijing. Printr-o aruncare spectaculoasă Oleg Crețu câștigă victoria asupra adversarului său din Algir

Glorie olimpică deplină: cu medalia de aur Oleg Crețu urcă pe cea mai înaltă treaptă a podiumului. Beijing, 2008

O clipă de relaxare la Palatul Imperial din Beijing. Anul 2008

Un moment de respiro, în satul Paralimpic. Beijing, 2008

Moscova, 2008. Oleg Crețu este decorat cu Ordinul „Гордость Нации”

Lupta pentru bronz - Oleg Crețu și adversarul său din SUA. În acest duel Oleg a avut o luxație la umărul drept după care au urmat un șir de intervenții chirurgicale

Jocurile Paralimpice de la Londra, 2012. Printr-o aruncare totală Oleg câștigă victoria asupra adversarului său din Mexica

O competiție cu posibilități nelimitate sau Jocurile Paralimpice de la Soci

Anul 2014. Stadionul Fișt din Soci. Rusia găzduiește în premieră o competiție sportivă rezervată persoanelor cu dizabilități. Oleg Crețul și antrenorul său Vitalie Gligor participă la ceremonia de deschidere a celei de-a XI ediții a Jocurilor Paralimpice.

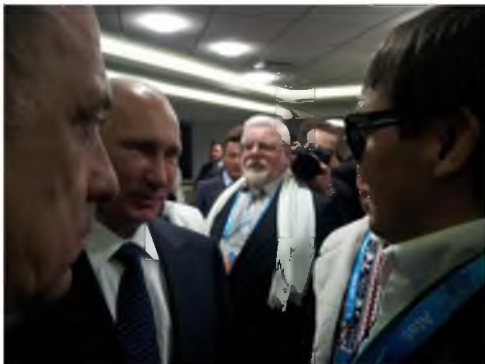
Urmăriți câteva crâmpie de la acest grandios eveniment sportiv.

Tribuna prezidențială. Oleg Crețul împreună cu antrenorul și prietenul său de suflet Vitalie Gligor

Un schimb de opinii cu președintele rus Vladimir Putin referitor la perspectivele judo-ului pentru nevăzători

Antrenați într-o discuție cu președintele rus Vladimir Putin și personalități remarcabile din judo-ul rusesc

Împreună cu legendarul Valentin Dukul

O fotografie-amintire: Oleg Crețul, celebrul regizor și actor Nikita Mihalkov, Vitalie Gligor

Oleg Crețul, Vitalie Gligor și flacăra olimpică a Jocurilor Paralimpice de la Soci. Moscova, 2014

Judo Master-Klass - Oleg Crețul. Novosibirsk, 2014

La cantonamente împreună cu Taghir Khaibulaev, campion olimpic la judo și un bun prieten de-al lui Oleg și Vitalie Gligor

Colaj fotografic, comentarii de Tamara Cotoman

FELICITĂRI

Prefer să-i înving pe cei văzători ...
Oleg Crețul

Un călător prin ceață ...

O ceață multă, densă. O ceață de nepătruns, prin care nu se mai vede nimic. Dar absolut nimic. Cu toate acestea, călătorul își continuă drumul predestinat. Pășește cu fermitate și cu aceeași înverșunare pe Drumul Judoului, chiar dacă, acum nouăsprezece ani, lumea din jurul lui s-a transformat într-o ceață imensă.

Se zice că cei născuți în luna lui Faur sunt niște făuritori. Unii își făuresc până și propriul destin. Este și cazul omagiatului nostru – Oleg Crețul, care în ziua de 21 februarie a împlinit exact 40 de ani.

Oleg Crețul este un luptător. Un luptător în sensul deplin al acestui cuvânt. De formație e judocan. Practică acest gen de sport de la vârsta de 10 ani. A avut noroc de un foarte bun antrenor, Leonid Kolpașcikov, care i-a dirijat primii pași așa, încât, într-un timp record, Oleg a reușit să obțină rezultate notabile: multiplu campion și medaliat la diverse competiții și turnee unionale și internaționale la Judo și Sambo. La 15 ani – medaliat cu bronz la Judo, Spartachiada elevilor din fosta URSS, unde a îndeplinit normativele de maestru al sportului, la 16 ani – locul I la Campionatul URSS la Judo, categoria juniori. La 21 de ani devine vicecampion european, îndeplinind toate normativele de maestru internațional al sportului. A participat la Jocurile Olimpice din Atlanta (1996).

Ce ascensiune promițătoare!.. Se conturau și alte trofee, alte victorii, alte performanțe, dar...

Un stupid accident rutier i-a răpit vederea și tot atunci și tânăra soție, cu care se căsătorise de curând. Tragedia s-a întâmplat la doar nouă zile după nuntă. A rămas singur în fața întunericului din jur. A pășit în NEUNDE, în NICĂIERI, la un loc cu mai multe semne de întrebare: ÎNCOTRO? UNDE? Dar mai ales CUM va merge mai departe. Copleșit de durere, de deznădejde, decepționat și dezarmat cu desăvârșire, Oleg a găsit totuși puteri să iasă din infern.

Destinul e scuza celor slabi și opera celor tari (Nicolae Titulescu).

Au urmat doi ani de tratamente istovitoare, recuperare / reabilitare. Lipsit totalmente de vedere, judocanul nostru a învățat, la propriu, să meargă din nou. Încet-încet, rănile trupești au prins a se vindeca / cicatriza, cele sufletești și azi mai dor. Or, rănile sufletului se deosebesc mult de rănile trupului, căci cele trupești se tămăduiesc, iar cele sufletești pot fi doar acoperite cu ceva, cu ceva frumos, pozitiv, util, dar ele nu se închid. Niciodată!..

Când durerile au mai scăzut din intensitate, Oleg a revenit în sala de antrenamente. L-au ajutat prietenii și fostul său antrenor Leonid Kolpașcikov.

Dar cel care și-a asumat marea responsabilitate de a-l readuce pe tatami și de a-l reîncadra în rândurile judocanilor de performanță a fost prietenul, iar mai apoi și antrenorul său, Vitalie Gligor. Deloc ușoară această misiune. Dincolo de responsabilități, ea mai comportă și o doză de risc. Antrenamentul cu un sportiv

nevăzător decurge cumva mai altfel, cel puțin la început. Judocanul a trebuit să se țină de umărul antrenorului, care, de altfel, era și unicul lui sprijin.

Din anul 1999 cei doi sunt nedespărțiți. Deși antrenamentele s-au desfășurat mai mult la Chișinău, Oleg Crețul a ales să evolueze sub flamura tricolorului rus. Rusia este țara care l-a adoptat. L-a creat condițiile necesare pe care nu le-a avut aici, la Chișinău, orașul în care s-a născut.

Întâi de toate, vom menționa mărinimosul gest al antrenorilor de la Lotul Paralimpic din Rusia, grație cărora Oleg Crețul a fost internat într-un spital specializat din orașul Ufa pentru un tratament chirurgical. Prietenii și cunoscuții din Moldova au colectat banii necesari pentru acest tratament costisitor. Din păcate, nici cele 5 intervenții chirurgicale, efectuate de cei mai iscusiți specialiști ruși, nu au putut să-i întoarcă lui Oleg văzul.

Și tot Rusia i-a asigurat un loc în Lotul Național Paralimpic (2001). Or, toate acestea, aveau să însemne o nouă șansă de a supraviețui, dar și șansa de a învinge. A învinge întunericul...

Împreună cu antrenorul și prietenul său de suflet, Vitalie Gligor, au împărțit laurii victoriei, dar și clipele de decepție, clipe care au loc în viața fiecărui sportiv. Împreună au urcat pe culmile Olimpului. Urcușul a fost uimitor de vertiginos. Să urmărim traiectoria acestuia:

- 2001, Campionatul European (Ufa, Rusia) – locul I.
- 2001, Cupa Mondială (Rio de Janeiro, Brazilia) – locul I.
- 2002, Campionatul Mondial (Roma, Italia) – locul I.
- 2003, Campionatul Mondial (Quebec, Canada) – locul I.
- 2004, Jocurile Paralimpice (Atena, Grecia) – locul II
- 2005, Campionatul European (Rotterdam, Olanda) – locul I.
- 2006, Campionatul Mondial (Brommat, Franța) – locul II.
- 2007, Campionatul European (Baku, Azerbaidjan) – locul II.
- 2007, Campionatul Mondial. Jocurile Mondiale pentru nevăzători (São Paulo, Brazilia) – locul I.
- 2008, Jocurile Paralimpice (Beijing, China) – locul I
- 2009, Campionatul European (Debrețin, Ungaria) – locul I
- 2010, Campionatul Mondial (Antalya, Turcia) – locul I
- 2012, Olimpiada de la Londra

Această cronologie indică 12 victorii consecutive și o singură înfrângere. S-a întâmplat la Londra, la Olimpiada din 2012. Deși avea o luxație la umăr, judocanul a continuat să lupte cu o singură mână. În semifinală, a fost doborât. Apropo, Președintele rus Putin își programase să zboare la Londra pentru a fi prezent la duelul lui Oleg cu adversarul său american, doar că treburile de stat nu au putut fi amânate. Salutabilă această intenție a președintelui Putin de a susține un judocan, or, tocmai aceasta demonstrează, o dată în plus, valoarea acestui sportiv pentru judoul rus. Aici vom deschide, dar neapărat, paranteza, pentru a face următoarea remarcă: și Vladimir Putin practică judoul. Cu ani în urmă, l-a avut antrenor-secund pe strălucitul antrenor moldovean Vasile Luca.

Actualmente, Oleg este primul și unicul bărbat Campion Paralimpic al Rusiei după 28 de ani de participare a Rusiei la Jocurile Paralimpice la proba Judo.

Era pentru prima oară când Oleg se întorcea acasă fără medalie.

Este regretabil, dar absolut firesc. Mai cu seamă în sport, unde victoria și înfrângerea sunt la un pas una de cealaltă. Depinde de oameni, de timp și de circumstanțe, de hazard, dar și de noroc.

„Orice victorie poartă în sine sămînța viitoarei înfrîngerii”, ne învață cunoscutul scriitor Ioan Mânăscuț. Este și aceasta o legitate a vieții. Nu degeaba se spune: „mierea și fierea sportului”.

La toate aceste competiții, Oleg Crețul a concurat sub culorile Rusiei, pentru care a adus aur, argint și bronz, iar imensa țară l-a răsplătit cu generozitate: Ordinul *Pentru Merite în fața Patriei*, gradul II, Ordinul *Prieteniei*, Ordinul *Mândria Națiunii*. Cu acest Ordin a fost decorat și antrenorul Vitalie Gligor, în același an, 2008, când Oleg Crețul a adus aurul de la Jocurile Paralimpice (Beijing, China).

În anul 2001, Rusia i-a conferit titlul de maestru internațional la judo (2001), iar în 2003 – maestru emerit al sportului.

De două ori laureat al Premiului *Întoarcerea la viață*, decernat de către Comitetul Paralimpic al Rusiei (2008, 2010).

Este de menționat și documentarul „Oleg Crețul: în întuneric” din ciclul „Aurul națiunii”, – un proiect de succes al documentariștilor ruși dedicat sportivilor-paralimpici.

Și nu doar Rusia a avut distincții pentru faimosul judocan.

Republica Bașkortostan l-a decorat cu Ordinul *Salavat Iulaev și Ordinul Prietenia popoarelor*.

Republica Moldova i-a conferit medalia *Meritul civic*. Vom menționa, că Oleg Crețul este singurul judocan din Moldova care a câștigat o medalie de aur la Jocurile Paralimpice.

La o primă totalizare constatăm: Oleg Crețul este de 4 ori campion mondial, la categoria 90 kg, triplu campion european, de 8 ori campion al Rusiei la categoria de până la 90 kg, triplu campion absolut al Rusiei.

Șirul de distincții, ordine și medalii este impresionant. Una, doar una, aparține Republicii Moldova. Regretabilă, dar și jenantă această constatare.

De curând, Administrația Școlii Sportive Specializate Republicane de Judo din Chișinău, pe care Oleg a frecventat-o cu ani în urmă și pentru care a donat un lot de tatami, prin sprijinul acordat de Uniunea Europeană de Judo, a înaintat propunerea la Ministerul Tineretului și Sportului al Republicii Moldova ca instituția dată să poarte numele renumitului Campion Paralimpic.

În loc de epilog

Oleg Crețul este un învingător. Un învingător în cel mai adevărat sens al acestui cuvânt. Și-a învins până și propriul destin. S-a regăsit chiar și în condiția în care s-a pomenit la cei doar 21 de ani ai săi. Pesemne, dragostea pentru judo l-a scos din ceață, dar și familia, cei doi copii – Iulia și Oleg juniorul, soția care a reușit să aducă lumină, atunci când bezna părea de nepătruns.

Pășind în cel de-al cincilea deceniu de viață, Oleg Crețul este plin de vervă, are mai multe proiecte. Nu le vom enumera pe toate, dar unul se cere enunțat în acest context, și anume Judo Masterclass al campionului Paralimpic Oleg Crețul, care a demarat pentru prima oară în orașul Novosibirsk în perioada 20-29 martie 2014.

Dincolo de proiecte, Oleg are și multe vise. Unul dintre ele ar fi să aducă Rusiei aurul de la Jocurile Paralimpice, Rio de Janeiro (2016) pentru care se pregătește foarte intens.

Însă visul lui cel mare este, bineînțeles, ca într-o bună zi să-și vadă copiii... Măcar pentru o clipă.

Acesta este călătorul nevăzător, care merge prin ceața densă. Pășește demn, cu fruntea-n sus prin lume, mai demn, mai drept decât toți văzătorii lumii.

La ceas aniversar, când iarna își numără zilele, iar primăvara abia așteaptă să intre în drepturile sale, Colegiul redacțional al revistei noastre vine cu calde felicitări, cu urări de viață lungă, de sănătate multă și, bineînțeles, noi victorii pentru a intra în istorie. Dincolo de „roade sportive”, care vor mai fi, avem această certitudine, vă dorim, domnule Oleg Crețul, din toată inima și împliniri sufletești. Să rămâneți și în continuare sub jurisdicția Judoului, acest sport spectaculos, care constituie, de fapt, coloana vertebrală a tuturor sporturilor.

La mulți și toți fericiți ani!

Tamara Cotoman, Biblioteca USEFS

P.S. Fotografia de mai sus reprezintă un crâmpel de la ceremonia de înmănare a medaliilor la Jocurile Paralimpice de la Beijing (China). Pe podiumul de onoare, în toată măreția sa, Oleg Crețul și Medalia de Aur, aurul adus (pentru a câta oară) Rusiei. Era 9 septembrie a anului 2008. Se împlineau exact 11 ani din ziua tragicului accident.

Două evenimente cruciale, diametral opuse din viața lui Oleg Crețul. Unul încărcat de durere, altul încărcat de glorie.

Ce cutremurătoare coincidențe! Nimic nu este întâmplător sau Coincidențe și destin.